

men åbner mulighed for, at landbrugsministeren kan overlade sine beføjelser til at godkende låneansøgninger m.v. til fonden, hvilket indebærer, at landbrugsministeren har adgang til – og ud fra almindelige forvaltningsretlige principper pligt til – at sikre, at DLR til enhver tid udøver beføjelserne på sådanne vilkår, at administrationen bliver forsvarlig. Efter justitsministeriets opfattelse ville landbrugsministeren således have mulighed for og pligt til at gribe ind, hvis loven blev administreret uden hensyntagen til de grundlæggende principper om retssikkerhed, der gælder for den offentlige forvaltning.

Hertil kommer, at de sager, som fonden kan komme til at behandle efter lovforslaget, i første række vil vedrøre spørgsmålet om, hvorvidt en ansøger opfylder betingelser for at få lån, mens selve statsgarantien og statstilskuddet automatisk udløses, hvis ansøgningen imødekommes og betingelsen for at give lån er udtømmende angivet i selve lovforslaget med præcist angivne dispensationsmuligheder. De sager, som DLR kan komme til at behandle efter lovforslaget, svarer i øvrigt i det væsentlige til de sager, som DLR behandler efter andre regler, og som realkreditinstitutionerne i øvrigt behandler efter realkreditlovgivningen.

Efter lovforslaget skal der som nævnt være adgang til at klage over DLRs afgørelser, medmindre landbrugsministeren udnytter adgangen til at afskære klageadgangen. Som anført ovenfor fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at der ved vurdering af, om adgangen til at udelukke klage skal udnyttes, bl.a. vil blive lagt vægt på hensynet til retssikkerheden.

Justitsministeriet har på baggrund af en samlet vurdering af lovforslaget ikke haft bemærkninger til, at landbrugsministeren tillægges adgang til at overlade til DLR at træffe de pågældende afgørelser efter loven.

4. Som nævnt forekommer det sjældent, at det i lovgivningen overlades til andre end offentlige myndigheder at træffe afgørelse, der udløser retsvirkninger for borgerne, her-

under adgang til at opnå tilskud. Fra de senere år kan dog nævnes lov nr. 301 af 10. juni 1981 om begrænsning af energiforbruget i bygninger. Efter denne lov er det bl.a. en betingelse for at få statstilskud til energibesparende foranstaltninger, at en energikonsulent har truffet beslutning om, at foranstaltningerne skal udføres. Energikonsulenter er i almindelighed privat praktiserende arkitekter, ingeniører og lignende, der har fået beskikkelse som energikonsulent af boligministeren. Loven fastsætter endvidere, at energikonsulentens afgørelser ikke kan indbringes for nogen administrativ myndighed.

Spørgsmål 10:

»Hvordan tænkes de udbetalte acontobeløb til Dansk Landbrugs Realkreditfond forrentet?«

Landbrugsministerens svar:

Der henvises til § 2 i det som bilag til lovforslaget optrykte udkast til aftale mellem landbrugsministeriet og Dansk Landbrugs Realkreditfond.

I anledning af spørgsmålet har Dansk Landbrugs Realkreditfond afgivet følgende uddybende udtalelse:

»De til DLR udbetalte acontobeløb vil blive placeret som bank- og sparekasseindestående samt i kortfristede obligationer – typisk statsobligationer med løbetid op til 5 år. Gennem denne placering vil midlerne med kort frist kunne gøres likvide med minimal kursrisiko på de tidspunkter, hvor DLR skal honorere obligationsejerne.

Forrentningen af de udbetalte acontobeløb vil således svare til afkastet af de foretagne placeringer.«

Inden landbrugsministeriet – forudsat gennemførelse af den foreslåede lov – indgår aftale med Dansk Landbrugs Realkreditfond, vil det foreliggende udkast blive drøftet med finansministeriet.

Endvidere finder jeg anledning til at pege på aftaleudkastets § 6 om et kontaktudvalg mellem parterne.